

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Університет Миколаса Ромеріса (Литва)
Варшавський технологічний університет «Варшавська політехніка» (Польща)
Університет Хамлайн (США)
Плімутський університет (Велика Британія)
Університет імені святого Климента Охридського в Бітолі (Македонія)
Університет Тлемсена імені Абу Бакра Белкаїда (Алжир)
Харківська обласна військова адміністрація
Міжрегіональне управління Національного агентства України
з питань державної служби у Харківській та Сумській областях
Громадська організація «Розвиток громад Харківщини»

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

23 листопада 2023 року

**Харків
2023**

УДК 351(06)
ББК 67.401я4
П 88

П 88 **Публічне управління: проблеми та перспективи:** матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 23 листопада 2023 року. – Харків : ТОВ «Константа», 2023. – 16 с.

ISBN 978 -966-342-432-X

УДК 351(06)
ББК 67.401я4

ISBN 978 -966-342-432-X

© Колектив авторів, 2023
© ТОВ «Константа», 2023

ЗМІСТ

Організаційний комітет	10
Секція 1. «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС»	15
Секція 2. «Публічне управління та економічна політика в Україні»	15
Додаток 1. Тези доповідей учасників конференції (на електронному носії)	17

СЕКЦІЯ 1

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС

Belyavtseva Viktoriia, Jain Pradeep Kumar. ECONOMIC EFFICIENCY OF THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN MANAGEMENT ACTIVITIES LOCAL SELF-GOVERNMENT BODIES	17
Guogis Arvydas, Bernotas Dainius. REGARDING THE PROBLEM OF NON-TAKE-UP OF CASH SOCIAL ASSISTANCE IN LITHUANIA	22
Melnyk Viktoriia. INNOVATIVE TECHNOLOGIES OF PUBLIC ADMINISTRATION	32
Onatska Daria. POLICY IN THE FIELD OF PROTECTION OF CHILDREN'S RIGHTS IN THE CONDITIONS OF TERRITORIAL ORGANIZATION OF POWER IN UKRAINE	37
Shumskaya Anna. ACTUAL ISSUES OF DEVELOPMENT OF PUBLIC ADMINISTRATION TO ENSURE EFFECTIVE TERRITORIAL MANAGEMENT IN UKRAINE	42
Stepanenko Nataliia. THE INFLUENCE OF THE EFFICIENCY OF PUBLIC ADMINISTRATION ON THE INNOVATIVE DEVELOPMENT OF UKRAINE	46
Аведян Людмила Йосипівна, Міхеєва Ірина Вікторівна, Чухно Ольга Володимирівна. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	50
Алексєєва Яна Леонідівна. ОБГРУНТУВАННЯ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ	56
Асєєв Антон Олександрович. СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ РЕФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	62
Барка З. М., Потехіна Наталія Іванівна, Комісар Юрій Анатолійович. СУТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ	67
Бондар Оксана Вікторівна. ДОСВІД ІНШИХ КРАЇН В НАПРЯМКУ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРОННИМ ДОКУМЕНТООБІГОМ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ	72
Бріль Михайло Сергійович, Барановський Дмитро Васильович. ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	

Лукашев Сергій Валерійович, Кудіна Ольга Сергіївна, Парсеґян Лаура Сергіївна. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	425
Макаренко Олександр Сергійович. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЕЛЕКТРОННОГО ВРЯДУВАННЯ ЯК ЗАСОБУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ	431
Маркіна Марія Іванівна. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ДЛЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ПРОСТОРОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ	435
Масляк Мирослава Ігорівна, Білоусова Оксана Миколаївна, Горошко Олена Петрівна. ВПЛИВ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ РЕГІОНУ У ФОРМУВАННІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ	440
Мішина Дар'я Андріївна. ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	446
Мороз Ірина Володимирівна. ОБГРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ	451
Олексенко Михайло Вадимович. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ: ПЕРЕХІД ВІД ПРЕЗИДЕНТСЬКО-ПАРЛАМЕНТСЬКОГО ДО ПАРЛАМЕНТСЬКО-ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО ТИПУ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО УСТРОЮ	456
Онищенко Світлана Павлівна. ФОРМУВАННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ПУБЛІЧНОЇ УСТАНОВИ	462
Остапюк Єгор Костянтинівич. МЕХАНІЗМИ СПІВПРАЦІ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З УРЯДОВИМИ СТРУКТУРАМИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	466
Панасенко Ірина Олександрівна. ПРИНЦИП ЗРУЧНОСТІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ	471
Полтавський Олександр Олександрович. МОТИВАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ УСПІШНОГО ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ	476
Пономаренко Олександр Олександрович, Мащенко Дмитрій Романович. РОЛЬ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У ФОРМУВАННІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	481
Попова Євгенія Олександрівна. РОЛЬ І ВПЛИВ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ НА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ	485
Попович Олександр Юрійович. СУТНІСТЬ І ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ УКРАЇНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ УМОВ, ЯКІ ЗДАТНІ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ПРОДУКТИВНИЙ РОЗВИТОК ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ	490
Риндя Альбіна Сергіївна. ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ	496

ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ

Риндя Альбіна Сергіївна,
студентка 4 курсу освітнього ступеня
«бакалавр» за спеціальністю «Економіка»
ОП «Економічна теорія та економічна
політика»
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Одним із факторів інноваційного розвитку національної економіки є інноваційний потенціал, який є показником, що формує високий рівень ефективності економічної діяльності національної економіки на шляху до реалізації стратегії інноваційного розвитку країни. Інноваційний потенціал за своєю природою поєднує багато інноваційних здібностей суб'єктів господарювання та населення країни.

Інноваційний потенціал – це динамічне поле інформації про результати науково-технічної роботи, винаходи, розробки та конструкції, зразки нової техніки та продукції, що охоплює всі основні фази науково-технологічного циклу. Інноваційний потенціал формується за допомогою двох складових:

- 1) матеріальна складова – інноваційний потенціал матеріальних ресурсів;
- 2) нематеріальна складова – інтелектуальний потенціал. Кожна складова інноваційного потенціалу має певні цілі використання та розвитку, на неї впливають різноманітні чинники і її можна віднести до сильних і слабких рис компанії [1, с. 37].

Метою даної роботи є дослідження оцінки інноваційного потенціалу економічної системи та виявлення факторів ефективного інноваційного розвитку суб'єктів господарювання.

Теоретичним і практичним проблемам інноваційного розвитку економіки та інноваційної діяльності присвятили свої наукові праці такі відомі вчені, як Агійон П., Ансофф І., Балабанов І.Т., Глазьев С., Кондратьев М., Кузнець С.,

Менш Г., Санто Б. Оцінкою інноваційного потенціалу економічної системи в Україні займається чимало вчених, серед яких дослідження Гриньова А., Каховича Ю., Мартишевої Л., Калишенка В., Онишко С., Паєнтко Т. Питанням створення інноваційного потенціалу в науковій економічній літературі приділяється велика увага, але деякі відомості не можна трактувати однозначно. Відсутність чіткого наукового визначення «інноваційного потенціалу» як економічної категорії певною мірою ускладнює розробку практичних рекомендацій щодо його оцінки, формулювання та ефективного використання як для керівників підприємства, так і для аудиторів, що негативно позначається на кінцевих результатах інноваційної діяльності підприємств.

Проводиться якісна оцінка інноваційного потенціалу національної економіки з метою визначення ступеня впливу інновацій на економічне зростання. Вплив інновацій можна визначити за двома векторами: за першим інновації призводять до створення нових або вдосконалення існуючих товарів і послуг, основною відмінністю яких є висока додана вартість.

Висока додана вартість може збільшити ВВП і розширити можливості національної економіки в напрямку зростання; за другим вектором інновації призводять до інтенсивного зростання результатів господарської діяльності національної економіки [2, с. 153].

З іншого боку, варто відзначити той факт, що інноваційний потенціал необхідно оцінювати в часовому відрізку, приділяючи особливу увагу динаміці інноваційної діяльності в галузях національної економіки, які мають стратегічне значення для держави та інноваційного зростання, а також оцінити наявний внутрішній потенціал країни з точки зору інноваційного зростання. Інноваційний потенціал узагальнено п'ятьма компонентами: інституції; людський капітал і дослідження; інфраструктура; ринкова досконалість; рівень розвитку бізнесу. Кожен із названих компонентів узагальнює певні показники, які його формують [3, с. 55].

Слід зазначити, що основою інноваційного розвитку економіки є наявність та використання інноваційного потенціалу. Оскільки процес розвитку

є довгостроковим, то оцінюються економічні показники, які є результатом роботи компанії за певний проміжок часу, що може максимально точно показати ефект розвитку. Якщо ефект можна ототожнити з результатом, то ефективність поєднує в собі не тільки ефект від застосування інновації, а й конкретні умови, за яких результат був досягнутий. Ефективність слід оцінювати за такими принципами:

1. Цілеспрямованість. Мета створення об'єкта інноваційної інфраструктури має бути пов'язана з кінцевим результатом.

2. Оптимальність. Оцінюючи, наскільки раціональним є рішення про створення або впровадження інновацій в існуючих умовах, необхідно враховувати критерії оптимальності.

3. Стратегічність. Створення об'єкта інноваційної інфраструктури має відповідати стратегічним напрямкам розвитку регіону.

4. Порівняння. Оцінка зв'язку та впливу життєвого циклу товару чи послуги на показники ділової активності.

При визначенні економічного ефекту від впровадження інновацій у виробництво необхідно враховувати:

1. Фінансові критерії: витрати на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи; витрати виробництва; витрати на маркетингові дослідження.

2. Показники рентабельності: чистий дисконтований прибуток (для ранжування інноваційних проектів та вибору пріоритетних напрямів діяльності); внутрішня норма прибутку (для визначення порогу прибутку проекту); індекс прибутковості (для визначення рівня накопиченого чистого прибутку по відношенню до ресурсів, вкладених у проект).

3. Термін окупності інвестицій у реалізацію проектів, які дають змогу зробити висновки про рівень ризику проекту у зв'язку зі змінами та відносній ліквідності інвестицій.

4. Перспектива інновацій – показник, який показує ступінь важливості та корисності нововведень, їх відповідність тактиці та стратегії підприємства.

5. Унікальність інновації, її патентна чистота як основна умова комерційного успіху впровадження інновації [4, с. 62-63].

Повністю оцінити ефективність створення, наприклад, інноваційної екосистеми на початковому етапі досить складно. Оскільки оцінювання здійснюється переважно на основі динамічних показників учасників інноваційної екосистеми. Але при прийнятті рішення про створення інноваційної екосистеми на початковому етапі можна спрогнозувати очікувані ефекти від функціонування такої організаційної структури, визначити доцільність, необхідність і можливість її створення в регіоні [5, с. 29].

Важливо підкреслити, що при оцінці можливостей створення інноваційної екосистеми необхідно враховувати багато факторів, заснованих на комплексній оцінці різних сфер екосистеми, збір первинних даних (опитування компаній і зацікавлених сторін у створенні екосистеми), вторинні джерела (уряд, галузеві асоціації, наукові дослідження). Порівняння зібраних даних (дослідження проблеми) та вивчення можливостей, інвестиційної привабливості регіону (конкурентоспроможності регіону та галузей) з метою оцінки прогресу інноваційної екосистеми. Створити можливість залучати до процесу моніторингу експертів, які можуть вплинути на вирішення проблеми.

Таким чином, інноваційний процес охоплює всі аспекти функціонування організації, впровадження продуктивних інновацій, вимагає технологічних і процесних інновацій, повного інноваційного забезпечення компаній. Комплекс організаційних інновацій, реалізованих до початку інноваційного проекту, сприяє більш ефективній їх реалізації.

Інноваційний потенціал є ключовим в інноваційному процесі, він визначає інноваційну діяльність. Тому оцінка інноваційного потенціалу стає основою для оцінки можливості реалізації інноваційних проектів, ефективності реалізованих інноваційних перетворень. Уміння якісно оцінювати інноваційний потенціал дозволяє своєчасно керувати його формуванням і таким чином підтримувати конкурентоспроможність вітчизняної економіки у світовому економічному просторі.

Література:

1. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління / А. В. Гриньов. – Х. : ВД «ИНЖЕК», 2019. – 38 с.
2. Котко О. К. Державна інвестиційна політика: інституційні засади розвитку інвестиційної діяльності в Україні / О. К. Котко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – № 9. – С. 151-156.
3. Ладник В. Управління інноваційним потенціалом підприємства в умовах перехідної економіки: проблеми і досвід / В. Ладник // Економіст. – 2018. – № 12. – С. 52-57.
4. Мартишева Л. С. Інноваційний потенціал як об'єкт економічного дослідження / Л. С. Мартишева, В. О. Калишенко // Фінанси України. – 2018. – № 10. – С. 61-66.
5. Радченко Л. П. Рейтингові оцінки та важелі підвищення інноваційності національної економіки України / Л. П. Радченко // Сучасний економічний розвиток: інноваційний аспект.– Харків: ХНПУ, 2017. – Вип. 14.– С. 28 – 36.

Науковий керівник: к.е.н., доц. О. О. Ермоленко.

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції.